



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudců JUDr. Dany Černé a Mgr. Jiřího Lifky v právní věci žalobců: a) R. P., nar. X, bytem P. 8, N. S. 32/1546, b) Ing. J. S., nar. X, bytem P. 8, N. S. 40, oba zastoupeni JUDr. Petrem Moravcem, advokátem se sídlem Praha 1, Náprstkova 214/7, proti žalovanému: Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavební, Praha 1, Mariánské náměstí 2, za účasti: FORTEX – AGS, a.s., Šumperk, Jílová 1550/1, IČ: 00150584 jako zúčastněná osoba, zastoupená JUDr. Tomášem Těmínem, Ph.D., advokátem se sídlem Praha 2, Karlovo náměstí 28, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26.1.2011 sp.zn.: S-MHMP 581473/2010/OST/Hn/Jn,

t a k t o :

- I: Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobci podali u Městského soudu v Praze žalobu, kterou se domáhali přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 26.1.2011 sp.zn. : S-MHMP 581473/2010/OST/Hn/Jn, kterým bylo zamítnuto jejich odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 8, odboru výstavby ze dne 30.3.2010 sp.zn. MCP8 090693/2009/OV.Ves, čj: MCP8 001698/2010 a kterým bylo toto rozhodnutí o dodatečném povolení stavby „Obytný soubor Na Stráži dům č. 2a a dům č. 2b, k.ú.Libeň, Praha, Libeň, Budilova“ potvrzeno.

Žalobci v žalobě poukázali na to, že původní územní rozhodnutí ze dne 15.8.2005, které nabylo prování moci dne 8.9.2005, ztratilo platnost a účinnost, jelikož nebylo řádně požádáno o vydání stavebního povolení ve lhůtě dvou let. Toto územní rozhodnutí obsahovalo výjimku ze stanovených odstupových vzdáleností od hranic pozemků. Z důvodu neplatnosti územního rozhodnutí je na místě námitka účastníků o nedodržení odstupových vzdáleností od hranic pozemků. Z tohoto důvodu by neměla být stavba povolena. Projekt odporuje § 25

vyhlášky č. 501/2006 Sb. o obecných požadavcích na využívání území, vzájemné odstupy staveb nesplňují požadavky uvedeného ustanovení.

Dále žalobci namítli, že správní orgány obou stupňů se dostatečně nevypořádaly se skutečností, že přirozená větrání WC a prostoru pro osobní hygienu jsou situována ve stěnách směřujících na kriticky nedostatečnou vzdálenost k obytným a pobytovým místnostem stávajících domů. Dle žalobců v daném případě dále není adekvátně vyřešena otázka oslunění. Existující důvodné obavy, že vlivem nedostatečného oslunění obytných místností dojde k výskytu plísní a vlhka v domě. V poslední námitce pak žalobci poukázali na nepřiměřenost hmoty stavby, kdy svislé nosné konstrukce jsou z jiného materiálu než byly v dřívější dokumentaci.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě k otázce povolené výjimky odstupových vzdáleností uvedl, že výjimka zrušena nebyla a dále poukázal na to, že vyhláška č. 501/2006 Sb. pro území hlavního města Prahy neplatí. Stanovení odstupových vzdáleností podléhá vyhl.č. 26/1999 Sb. hl.m.Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze (OTPP), ve znění pozdějších předpisů (dále jen OTPP). Vzájemné odstupové vzdálenosti mezi stavbami upravuje článek 8 OTPP. Na danou stavbu se vztahují odstavce 1,2 a 8 tohoto článku. Odstupová vzdálenost dle požadavku článku 8 odst. 8 OTPP je splněna, jak je již uvedeno v napadeném rozhodnutí.

Pokud se jedná o otázku odvětrání WC a koupelen v předmětné stavbě, k této žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že z hlediska zájmu chráněných zvláštními předpisy se k předložené projektové dokumentaci kladně vyjádřily příslušné dotčené orgány. Odvětrání těchto prostor je řešeno nuceně vzduchotechnikou nad úroveň střechy. Umístění oken z těchto prostor směrem k objektům žalobců není v rozporu s požadavky OTPP. Odvětrání koupelen a WC jako zdroje pachových látek se ve smyslu zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší nehodnotí. Správní spis obsahuje studii oslunění a denního osvětlení sousedních domů zpracovanou pro doplnění spisu. O tomto doplnění byli účastníci vyrozuměni přípisem žalovaného ze dne 6.10.2010. Z uvedené studie vyplývá soulad doby proslunění bytů a těch pobytových místností, které to svým charakterem a způsobem využití vyžadují, s normovými požadavky vyplývajícími z článku 24 OTPP. Proslunění předmětných místností v sousedních objektech lze dle této studie považovat za dostatečné. K námitce nepřiměřenosti hmoty žalovaný uvedl, že objemové parametry stavby jsou téměř shodné s parametry stavby, která byla předmětem územního rozhodnutí, kde odvolatelé byli rovněž účastníky řízení. Tato stavba svou hmotou nijak nevybočuje z poměrů v dané lokalitě. Změna konstrukčního systému z hlediska objemových parametrů stavby není podstatná. Tato změna byla řešena a posouzena autorizovaným inženýrem pro statiku a dynamiku staveb v návaznosti, na již realizovanou stavbu pilotové opěrné zdi a dříve vypracovaný výpočet konstrukce navržené jako monolit. Vhodnost stavby do dané lokality a existující zástavby pak posuzoval příslušný stavební úřad.

Do řízení vstoupila společnost FORTEX-AGS, a.s. jako zúčastněná osoba. Společnost ve svém vyjádření k žalobě odkázala na vyjádření žalovaného s tím, že odstupové vzdálenosti jsou v souladu s OTPP, že nebezpečí koncentrace pachů není reálné, což potvrzuje i rozptylová studie, že námitka nedostatku oslunění není na místě vzhledem k závěrům studie na toto téma a že změna konstrukčního systému byla řešena a posouzena autorizovaným statikem a nemá dopad na hmotu dané stavby.

Žalobci na vyjádření žalovaného reagovali replikou, ve které odkázali na ustanovení § 93 zákona č. 183/2006 Sb. s tím, že řízení o žádosti o vydání stavebního povolení bylo zastaveno pravomocně dnem 16.9.2009 z důvodu zpětvzetí návrhu navrhovatelem. Jestliže stavební řízení bylo zastaveno pravomocně, pozbylo platnosti i předmětné územní rozhodnutí. Z tohoto důvodu v současné době neexistuje výjimka, kterou by byla schválena nedostatečná odstupová vzdálenost. Hřeben valbové střechy domu č. 2a bude maximálně 16,30 metrů vysoký, hřeben střechy domů č. 2b bude maximálně 16,68 m vysoký. Ve věci odstupové vzdálenosti od stávajícího objektu je v územním rozhodnutí konstatováno, že výška hřebene stávajícího objektu je 17,98 m a tato výška by určovala půdorysnou vzdálenost obou domů. To znamená, že v souladu s vyhláškou by odstupová vzdálenost mezi těmito domy měla být minimálně 17,98 metru. Oba objekty jsou však od sebe vzdáleny pouze 12,87 metru a proti sobě jsou umístěny pouze v délce 2 metrů. Z výše uvedeného je jednoznačně patrné, že odstupové vzdálenosti dané vyhláškou nejsou dodrženy.

Při ústním jednání pak zástupce žalobců odkázal na důvody vymezené v žalobě a uvedl, že ponechává věc na uvážení soudu. Rovněž zástupkyně žalovaného a zúčastněné osoby shodně uvedly, že rozhodnutí ponechávají na úvaze soudu.

Ze správního spisu, který byl soudu předložen, vyplývá, že 25.8.2009 došla stavebnímu úřadu žádost o dodatečné stavební povolení na stavbu obytného souboru Na Stráži – dům č. 2a a 2b na parcelách č. 2176 a 2179/2 v k.ú. Libeň. Spolu se žádostí o dodatečné stavební povolení stavebník předložil potřebnou projektovou dokumentaci a podklady k vydání rozhodnutí stavebního úřadu.

K otázce dodržení obecně technických požadavků na výstavbu je v průvodní zprávě k projektu pro dodatečné povolení stavby s odkazem na článek 8 odst. 1, 2 a 8 OTPP uvedeno, že odstupové vzdálenosti byly posuzovány v územním rozhodnutí, které nabylo právní moci. Oba domy jsou umístěny tak, jak bylo stanoveno v územním rozhodnutí. Součástí rozhodnutí o umístění stavby č.j. OV/2004/3952/Doh bylo i rozhodnutí o povolení výjimky z ustanovení článku 8 odst. 2 OTPP, která spočívala ve zmenšení odstupové vzdálenosti mezi sousedícími bytovými domy, v jejichž jedné z protilehlých stěn jsou okna obytných místností, tedy mezi částí č. 2a umístěvaného domu na parc. č. 2179/2 a stávajícího bytového domu na parc.č. 2166 a 2176 v k.ú. Libeň ze 17,98 m (výška hřebene vyšší z protilehlých stran) na 12,87 m. Výška hřebene domů na parc. č. 2166 a 2167 probíhá v hranici mezi těmito parcelami, a tudíž její sklopená výška směrem k pozemku 2179/2 nezasahuje do půdorysu navrhovaného domu. Toto tvrzení lze ověřit z výkresové přílohy zprávy. V souhrnné technické zprávě pro dodatečné povolení stavby je pak k této otázce uvedeno, že část domu č. 2a má zalomené severozápadní nároží z důvodu vysokého jižního štítu sousedního stávajícího dvojdomu na parcelách č. kat. 2166 a 2167, čímž se dosáhlo splnění podmínky článku 8 odst. 2 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl.m. Prahy.

Po proběhlém řízení vydal odbor výstavby Úřadu městské části Praha 8 dne 30.3.2010 rozhodnutí sp.zn.: MCP8 090693/2009/OV.Ves, č.j.: MCP8 001698/2010, kterým dodatečně povolil stavbu: „Obytný soubor Na Stráži – dům č. 2a a dům č. 2b Praha, Libeň, Budilova“ na pozemcích parc.č. 2176, 2179/2 v katastrálním území Libeň. Součástí rozhodnutí o dodatečném povolení stavby jsou i podmínky pro dokončení stavby a dále rozhodnutí o námitkách účastníků řízení (bod III. výroku rozhodnutí). V odůvodnění rozhodnutí stavební úřad uvedl, že přezkoumal předloženou žádost z hledisek uvedených v § 111 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon), a po projednání s účastníky řízení a s dotčenými orgány zjistil, že jejím

uskutečněním nebo užíváním nejsou ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem, předpisy vydanými k jeho provedení a zvláštními předpisy. Stavebník prokázal, že stavba není v rozporu s ustanovením § 129 odst. 2 stavebního zákona, a proto ji lze dodatečně povolit. V odůvodnění rozhodnutí stavební úřad dále uvedl, že jsou respektovány absolutní výšky usazení domu do terénu, projekt respektuje polohopisné umístění domu a řídí se minimálními povolenými odstupovými vzdálenostmi od hranic sousedních pozemků. Projektová dokumentace stavby splňuje obecně technické požadavky na výstavbu dle ustanovení vyhlášky OTPP. Stavební úřad mimo jiné dospěl k závěru, že stavba je v souladu s článkem 8 uvedené vyhlášky, že splňuje požadavky architektonického ztvárnění, dispozičního, konstrukčního a materiálového řešení odpovídajícího charakteru lokality a existující zástavby. Oporou pro toto tvrzení je zejména stanovisko dotčeného orgánu odboru životního prostředí Úřadu městské části Praha 8. Stavba je rovněž v souladu s článkem 22 odst. 1 OTPP, neboť neohrožuje život, zdraví, zdravé životní podmínky ani životní prostředí, jak plyne z vyjádření dotčených orgánů státní správy.

Důvody zamítnutí námitek účastníků řízení pak tvoří další část odůvodnění dodatečného stavebního povolení. K námitce žalobců, že územní rozhodnutí č.j. OV/2004/3952/Doh ze dne 15.8.2005 pozbylo platnosti a že jsou tedy neplatná rozhodnutí o umístění stavby a o povolení výjimky – zmenšení odstupové vzdálenosti mezi sousedícími bytovými domy pro umístění předmětné stavby, stavební úřad uvedl, že v daném případě nenastala žádná skutečnost, která by podle § 40 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb. (dřívější stavební zákon) znamenala pozbytí platnosti územního rozhodnutí. Dále stavební úřad poukázal na to, že řízení o dodatečném povolení stavby nepředpokládá existenci územního rozhodnutí, které také ve většině případů neexistuje. Stavební úřad nepovolenou stavbu dodatečně povolí pouze v případě, jsou-li splněny kumulativně podmínky, že je stavba umístěna v souladu se záměry územního plánování, že není umístěna na pozemku, kde to zvláštní předpis zakazuje, a že je v souladu s obecnými technickými požadavky na výstavbu a s veřejnými zájmy chráněnými zvláštními předpisy. Dodatečné povolení stavby má v podstatě i účinky změny územního rozhodnutí. K vyslovenému nesouhlasu s výjimkou zmenšení odstupové vzdálenosti stavební úřad uvedl, že stávající odstupová vzdálenost nově navrženého domu (v části 2a) od domu na pozemcích parc.č. 2166 a 2167 je v pořádku a v územním rozhodnutí vlastně výjimka vydávána být nemusela. Toto vyplývá z přílohy zprávy A – průvodní zpráva, která obsahuje grafické znázornění překlopení domu na pozemcích parc.č. 2166 a 2167 v k.ú. Libeň směrem k domu 2a a 2b. Stávající dům má hřeben kolmý na severní stěnu domu 2a a ze situace je vidět, že překlopení vrcholu štítu stávajícího domu se s domem 2a nepotká.

K otázce nepřípustnosti odvětrání koupelen přirozeně okny, kdy žalobci namítali, že toto řešení je v rozporu s tehdejším územním rozhodnutím, stavební úřad uvedl, že projektová dokumentace je zpracována v souladu s obecně technickými požadavky na výstavbu. V dalším se pak stavební úřad v tomto rozhodnutí zabýval ostatními námitkami účastníků řízení, jejichž obsah však není rozhodný pro posouzení důvodnosti žaloby.

Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci odvolání, které bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 26.1.2011 sp.zn.: S-MHMP 581473/2010/OST/Hn/Jn zamítnuto a rozhodnutí o dodatečném povolení stavby potvrzeno. Odvolací orgán v odůvodnění tohoto rozhodnutí popsal dosavadní průběh řízení o dodatečném povolení stavby, které bylo zahájeno opatřením ze dne 1.10.2009. Správní spis byl po podání odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí doplněn stavebníkem o studii oslunění a denního osvětlení sousedních domů zpracovanou doc.Ing.Janem Kaňkou, Ph.D. a kopií vyjádření odboru ochrany prostředí Magistrátu

hlavního města Prahy. O doplnění spisu byli účastníci vyrozuměni přípisem ze dne 6.10.2010. Poté odvolací orgán přezkoumal prvostupňové rozhodnutí a uvedl, že nezjistil takové nedostatky, jež by vyžadovaly zrušení prvostupňového rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu projednání.

Žalobci v podaném odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí namítali, že stavba je v rozporu s požadavky vyhl. č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů. K tomu odvolací orgán uvedl, že tato vyhláška se nevztahuje na stavby situované na území hlavního města Prahy. Na daný případ dopadá vyhl. č. 26/1999 Sb. hl.m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze (OTPP), ve znění pozdějších předpisů. Vzájemné odstupové vzdálenosti mezi stavbami upravuje článek 8 OTPP, konkrétně na daný případ se vztahují odstavce 1, 2 a 8 tohoto článku. Odstupová vzdálenost dle požadavku článku 8 odst. 8 OTPP je splněna.

Součástí spisu je studie č. 35/2004 Sb., kterou bylo vyhodnoceno proslunění bytů domů č.p. 1547, 1548, 1549 a 1550 v k.ú. Libeň po realizaci předmětné stavby. Ze studie vyplývá, že doby proslunění bytů v nejméně příznivé poloze, v suterénu uvedených domů, překračují značně požadovanou normovou hodnotu stanovenou příslušnou ČSN. Stavba je situována v ploše s funkčním využitím OB – čistě obytné, tedy v ploše určené k zástavbě stavbou pro bydlení. Na uvedené ploše nejsou stanoveny žádné koeficienty míry využití území.

Odvětrání prostor WC a pro osobní hygienu je řešeno nuceně vzduchotechnikou nad úroveň střechy. Umístění oken z těchto prostor směrem k objektům odvolatelů není v rozporu s požadavky OTPP. Jak vyplývá z rozptylové studie k předchozí projednávané stavbě, odvětrání koupelen a WC jako zdroje pachových látek se ve smyslu zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší nehodnotí. Z konfigurace výfuků a okolní zástavby lze konstatovat, že pachové látky z odvětrání koupelen a WC nebudou u okolní zástavby v obtěžujících koncentracích. Po doplnění studie denního osvětlení a oslunění ze září 2010 lze posoudit, že povolením stavby nedojde ke zhoršení pohody bydlení v sousedních objektech nad přiměřenou míru. Navrhovaná stavba nebude mít zásadní vliv na denní osvětlení a oslunění obytných a pobytových místností sousedních staveb. Nejsou tedy na místě obavy, že vlivem nedostatečného oslunění obytných místností dojde k výskytu plísní a vlhka, což může narušit statiku stávajících domů.

K námitkám týkajícím se neplatnosti rozhodnutí o umístění stavby odvolací orgán uvedl, že tyto jsou bezpředmětné, neboť v daném řízení byla stavba povolena dodatečně mj. z důvodu rozporů prováděné stavby se stavebním povolením. Stavební povolení ze dne 27.8.2008 pro předmětnou stavbu, na němž stavební úřad vyznačil právní moc a na základě kterého stavebník zahájil realizaci uvedené stavby, bylo v odvolacím řízení rozhodnutím ze dne 8.7.2009 sp.zn. S-MHMP 333280/2009/OST/Hn/Jn zrušeno a stavba se tak dostala do režimu řízení o odstranění stavby. Namítaným územním rozhodnutím však byla povolena výjimka z článku 8 odst. 2 OTPP spočívající ve zmenšení odstupové vzdálenosti ze 17,98 m na 12,87 m mezi sousedícími bytovými domy, v jejichž jedné z protilehlých stěn jsou okna obytných místností, tedy předmětné stavby na pozemku parc.č. 2179/1 a stávajícím bytovým domem na pozemcích parc.č. 2166 a 2167 v k.ú. Libeň. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí uvedená v samostatných výrocích nejsou vzájemně podmíněna, je výrok o povolení výjimky nadále platným.

Objemové parametry stavby jsou téměř shodné s parametry stavby, která byla předmětem uvedeného územního rozhodnutí, kde odvolatelé byli rovněž účastníky řízení. Předmětná stavba se bude nacházet v lokalitě, v níž se vyskytuje již řada dalších bytových domů srovnatelné hmoty. Změna konstrukčního systému stavby z monolitického železobetonu na kombinovaný z prefabrikovaného a monolitického železobetonu tak z hlediska objemových parametrů stavby není podstatná. Posouzení vhodnosti stavby je plně v kompetenci stavebního úřadu.

Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterým je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Při přezkoumání rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Vzhledem k tomu, že ohledně předmětné stavby byla vydána řada rozhodnutí a sami žalobci v úvodu žaloby poukazují na to, že stavební úřad vedl odděleně řízení o povolení zabezpečovacích prací a o dodatečném stavebním povolení, považuje soud za potřebné již v úvodu zdůraznit, že předmětem přezkumu je pouze rozhodnutí ve věci dodatečného povolení stavby.

Žalobci v žalobě namítli, že původní územní rozhodnutí ztratilo podle stavebního zákona na platnosti a účinnosti, jelikož nebylo řádně požádáno ve lhůtě dvou let o vydání stavebního povolení. Tuto námitku je třeba posoudit podle § 40 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále je původní stavební zákon), neboť za jeho účinnosti bylo územní rozhodnutí vydáno. Podle tohoto ustanovení rozhodnutí o umístění stavby a rozhodnutí o využití území platí dva roky ode dne, kdy nabylo právní moci, nestanovil-li stavební úřad v odůvodněných případech delší lhůtu; nepozbývá však platnost, pokud byla v těchto lhůtách podána žádost o stavební povolení nebo povolení k terénním úpravám a pracím podle tohoto zákona (§ 71 odst. 1), nebo bylo-li započato s využitím území ke stanovenému účelu. Rozhodnutí o umístění stavby a rozhodnutí o využití území pozbývá platnosti též dnem, kdy bylo stavebnímu úřadu doručeno oznámení navrhovatele nebo jeho právního nástupce o tom, že upustil od záměru, k němuž se rozhodnutí vztahuje. V daném případě rozhodnutí o umístění stavby nabylo právní moci dne 8.9.2005 a stavebník žádost o stavební povolení podal u stavebního úřadu dne 27.12.2005. Zákon dobu platnosti územního rozhodnutí nespojoval s právní mocí rozhodnutí o stavebním povolení, pro zachování jeho platnosti stačilo požádat o vydání stavebního povolení. Tato podmínka byla v daném případě stavebníkem splněna, neboť žádost o stavební povolení podal v témže roce, kdy územní rozhodnutí bylo vydáno. Pro posouzení zachování lhůty není ani rozhodné, že následně fakticky stavební povolení ani vydáno nebylo, neboť v důsledku započatí stavebních prací musel stavebník žádat o vydání dodatečného stavebního povolení. soud pak považuje za potřebné uvést, že v řízení o dodatečném povolení stavby není existence rozhodnutí o umístění stavby podmínkou, bez jejíhož splnění by dodatečné povolení stavby nebylo možné. Stavební úřad si v řízení o dodatečném povolení stavby vyžádá takové podklady, aby bylo zřejmé, zda je umístění stavby v souladu s příslušnými právními předpisy či nikoliv.

Povolení výjimky z dodržení odstupové vzdálenosti bylo za účinnosti původního stavebního zákona upraveno v §138a odst. 2 a3. Rozhodnutí o povolení výjimky je třeba odlišovat od rozhodnutí o umístění stavby, které bylo vydáváno podle § 40 původního stavebního zákona. I v případě, že o obou skutečnostech bylo rozhodováno jedním

rozhodnutím, jedná se o výroky, které jsou na sobě nezávislé a které mohou existovat samostatně. Jestliže rozhodnutí o povolení výjimky nabylo právní moci, toto rozhodnutí zůstalo po celou dobu v platnosti a stavební úřad z něho mohl vycházet i v řízení o dodatečném povolení předmětné stavby.

V daném případě navíc oproti původnímu projektu došlo ke změně, která vedla k tomu, že vyšší z protilehlých stěn ve svém nejvyšším bodu ve výšce 17,98 metru se nachází mimo stěny zamýšleného domu 2a. To znamená, že tato výška nemusí být brána vůbec v potaz při posuzování dodržení čl. 8 odst. 2 OTPP, podle kterého musí být odstup od staveb roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn, jsou-li v některé z protilehlých stěn sousedících staveb pro bydlení okna obytných místností. V této souvislosti je třeba připomenout, že na území hlavního města Prahy jsou vzájemné odstupy staveb upraveny v čl. 8 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl.m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů. Proto soud tuto námitku posuzoval podle uvedené právní úpravy a dospěl k závěru, že nebyla uplatněna důvodně.

V další námitce žalobci uvedli, že se žalovaný dostatečně nevypořádal se skutečností, že přirozené větrání WC a prostorů pro osobní hygienu je situováno u plánovaných staveb ve stěnách směřujících na kriticky nedostatečnou vzdálenost k obytným a pobytovým místnostem stávajících domů. Touto námitkou se žalovaný zabýval v odůvodnění napadeného rozhodnutí (strana 3) a uvedl, odvětrání těchto prostor je řešeno nuceně vzduchotechnikou nad úroveň střechy a že umístění oken není v rozporu s požadavky OTPP. Žalovaný přitom odkázal i závěr vyslovený ve studii zpracované k předchozí projednávané stavbě, že odvětrání koupelen a WC jako zdroje pachových látek se ve smyslu zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší nehodnotí. Toto odůvodnění nedůvodnosti odvolací námitky se soudu jeví jako dostatečné. Žalobci ani v odvolání ani v žalobě neuvádějí žádné konkrétní ustanovení obecných technických požadavků na výstavbu či jiného právního předpisu, které by umístěním oken bylo porušeno. Obavy, že větráním předmětných místností vzhledem k blízkosti staveb dojde k ohrožení zdravých životních podmínek, ostatně žalobci v žalobě také nijak nekonkretizují. Proto lze pouze v obecné rovině poukázat na to, že z hlediska ochrany zdraví a ochrany ovzduší právní předpisy žádné podmínky pro umístění oken z předmětných místností nestanoví.

K otázce oslunění stávajících domů je třeba uvést, že v rámci odvolacího řízení stavebník doplnil spisový materiál o studii proslunění a denního osvětlení sousedních domů vypracovanou autorizovaným inženýrem doc. Ing. Janem Kaňkou, Ph.D. se závěrem, že projektované bytové domy 2a a 2b souboru Na Stráži v Praze 8 Libni nezastíní nadměrně okolní obytné domy z hlediska požadavků ČSN 734301 na proslunění bytů ani z hlediska požadavků ČSN 730580-1 na denní osvětlení. Součástí studie je výpočet hodnot, ze kterých závěr vychází. O doplnění spisového materiálu touto studií byli dle žalovaného účastníci řízení vyrozuměni a nic proti ní nenamítali. Tuto okolnost žalobci nijak nezpochybnili.

V poslední bodu žaloby žalobci namítli, že došlo v rozporu s dřívější dokumentací ke změnám v materiálu pro stavbu svislé nosné konstrukci a že nebylo přihlédnuto k jejich upozorněním na nepřiměřenost hmoty stavby. K této námitce považuje soud za potřebné uvést, že stavebník má možnost v průběhu řízení upravovat a doplňovat předloženou projektovou dokumentaci. Za zákonem stanovených podmínek tak může učinit i poté, kdy je původní projektová dokumentace stavebním úřadem ověřena. Nelze tedy považovat za porušení zákona, jestliže stavebník v průběhu řízení o dodatečném povolení stavby předložil podklady, kterými změnil materiál na stavbu svislých nosných konstrukcí oproti projektové

dokumentaci předložené s původní žádostí o stavební povolení. Namítaná nepřiměřenost hmoty stavby pak není nijak blíže rozvedena. Jestliže je stavba situována do území, které je určeno jako území čistě obytné, ve kterém není stanoven koeficient zastavěnosti a ve kterém se nachází obdobné stavby, potom zřejmě nelze bez dalšího namítat, že se jedná o stavbu, která je svou hmotou nepřiměřená danému území. Proto soud ani tuto námitku neshledal jako důvodnou.

Na základě všech shora uvedených skutečností soud žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobci úspěch neměli a žalovanému náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode

dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních

u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým

označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo

svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání

lhůty k

podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí,

proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to

neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná

nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Variabilní

symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Marcela Brabcová